

ТЕМИ ОТ МЕДИИТЕ

20.03.2013 г.

Асоциация на индустриалния капитал в България

focus-news.net

✓ **Д-р Милена Ангелова: Икономическият и социален съвет е за постигането на реално действащ единен пазар**

<http://www.focus-news.net/?id=f23914>

Д-р Милена Ангелова, член на Икономическия и социален съвет (ИСС), главен секретар на Асоциация на индустриалния капитал в България, член на бюрото на Европейския икономически и социален комитет, автор на проекта на резолюция по Съобщението на Европейската комисия (ЕК) - „Акт за единния пазар II – Заедно за нов растеж”, пред Агенция „Фокус”

Фокус: Г-жо Ангелова защо Икономическият и социален съвет (ИСС) реши да разработи резолюция по „Акт за единния пазар II”, какво се промени за една година след като приехте резолюция по първия документ - „Акт за единния пазар I”?

Милена Ангелова: През 2011 г. ИСС прие резолюция по съобщението на ЕК „Акт за единния пазар I” в отговор на предложение на Президента на Европейския икономически и социален комитет (ЕИСК) Стафан Нилсън. В нея ИСС изказа своята принципна подкрепа към самия Акт на ЕК и към предлаганите в него инициативи и мерки. Същевременно, изрази някои съображения, критики и предложения и акцентира на българската специфика. Ние изпратихме своевременно резолюцията както до ЕИСК, така и до Европейската комисия в рамките на общественото обсъждане на документа. Удовлетворени сме, че някои от нашите предложения бяха взети под внимание от ЕИСК и Комисията. С първото съобщение „Акт за единния пазар I” ЕК представи 50 предложения за подобряване на работата, предприемачеството и търговията с оглед запазването и развитието на единния европейски пазар. През 2011 г. ИСС в резолюцията си призова ЕК чувствително да ускори процесът на транспониране на общностното право в държавите членки, тъй като в момента много позитивни нейни действия губят смисъл, поради забавянето на прилагането им от страните членки (каквото е примерът с приетата дълго чакана Директива за забавени плащания, която в момента страните - членки транспонират до края на месец март 2013 г.).

Към настоящия момент, повече от две години след публикуването на първия проект на Акт за единния пазар, макар да е свършено много - ЕК представи законодателни предложения по единадесет от дванадесетте ключови действия в него, все още Европейският парламент (ЕП) и Съветът не са постигнали съгласие по тях. За това сега, ИСС предупреждава в резолюцията, която приехме на 21 февруари, че е нужна сериозна политическа воля от страна на всички европейски институции и особено от страна на Европейския парламент и Съвет, за да се трансформират успешно предложенията на ЕК в правни норми и регулации. Призоваваме ги да действат бързо и същевременно качествено, защото е изключително важно да се осигури приемането на тези законодателни предложения преди изтичането на мандатите на ЕП и на ЕК през пролетта на 2014 г. Всяко забавяне на тези процеси намалява възможностите за икономически растеж и създаване на работни места в Европейския съюз (ЕС).

Фокус: Какви са ползите за гражданите и предприятията от Единния пазар?

Милена Ангелова: Актът за единния пазар е основната политическа инициатива на настоящата Европейска комисия, насочена към развитието и обогатяването на концепцията за единния пазар в светлината на гарантиране на четирите основни свободи - на движение на хора, стоки, услуги и капитали, залегнали в основата на договора за Европейския съюз.

За 20-те години, през които Единният европейски пазар се развива, е постигнато много. Сега европейските потребители имат по-голям избор при по-ниски цени - например намалени са със 70 % цените на разговорите по мобилен телефон; гарантирано е правото на гражданите да пътуват свободно, да се установяват и работят, където желаят. Единният пазар дава на младите хора възможност да изберат къде да учат и за 20 години над 2,5 млн. студенти са се възползвали от тази възможност. Той осигурява на 23-те млн. предприятия в ЕС достъп до над 500 милиона потребители.

В същото време, поради задържащите се високи равнища на безработица, особено сред младите хора, както и бедността, в която живее част от европейското население, икономическата криза се превръща и в социална. В ситуацията на рецесия в Европа са необходими спешни действия и според нас Единният пазар е ключов инструмент и възможност ЕС да постигне целите си за изграждане на високо конкурентна социална пазарна икономика, заложи в Стратегия „Европа 2020”.

Фокус: Какви са акцентите в Съобщението на ЕК - „Акт за единния пазар II – Заедно за нов растеж”?

Милена Ангелова: Както се вижда от заглавието на документа, ЕК акцентира и предлага необходимите мерки, с които да гарантира реално действащ единен европейски пазар, генериращ нов, устойчив растеж и нови работни места. Защото Единният пазар не е необратим процес, не е даденост, трябва да се работи в тази посока с общите усилия на европейските институции и на всяка държава членка. В тази връзка, в съобщението „Акт за единния пазар II” ЕК предлага няколко ключови действия в четири основни направления: разработване на напълно интегрирани мрежи в рамките на единния пазар; насърчаване на мобилността на гражданите и предприятията; подкрепа за цифровата икономика в Европа; засилване на социалното предприемачество, сближаването и доверието на потребителите.

Фокус: Кои основни послания в резолюцията на ИСС са адресирани и към българските граждани, потребители и бизнеса?

Милена Ангелова: По отношение на първото направление от програмата на ЕК - Разработване на напълно интегрирани мрежи в рамките на единния пазар, ИСС счита, че е много важно всички държави членки, естествено и България да транспонират съответните разпоредби, съдържащи се в пакетите от мерки в областта на енергетиката, железопътния, авиационния транспорт и морските превози в рамките на Европейския съюз. Както виждате забавянето на процеса на въвеждане на третия пакет от мерки за енергетиката доведе до недоволството на българските потребители. Предвидените мерки в другото направление за „Насърчаване на мобилността на гражданите и предприятията през граница“ касаят, разбира се, пряко и българските граждани. Например, някои страни от ЕС по политически причини забавят присъединяването на България и Румъния към Шенгенското пространство, макар страната ни да е изпълнила всички критерии за това. Други страни пък затрудняват отварянето на трудовите си пазари за български граждани след 2014 г. Всичко това е ограничаване на единния пазар по отношение на свободата на „гражданите и работниците да могат да се движат свободно през граница, когато и където искат, без да се сблъскват с неоправдани ограничения, наложени от различните национални норми и разпоредби“. ИСС отново призовава европейските институции да спазват правилата, предвидени в договорите за присъединяване и тези ограничения за България и Румъния да отпаднат. В резолюцията ИСС поставя особен акцент върху улесняването на достъпа до финансиране за малките и средни предприятия (МСП), които са 99% от всички предприятия в ЕС. В България процентът им е даже по-висок като само около 4% от тях работят за износ. Препоръчваме да се създадат револвиращи инструменти за предоставяне на такива кредити, които да позволят на МСП да получават лесен достъп до финансиране, без прекомерни обезпечения. Гаранциите за тези кредити следва да бъдат предоставяни от национални или европейски ресурси. За да се стимулира развитието на реалния сектор е необходимо да се намалят административните бариери, включително и опростяване на правилата за МСП за достъп до фондовете на Европейския съюз.

Друго послание, което ИСС отправя, е относно необходимостта да се подобрят условията за развитие на стопанска дейност. Нееднократно, в редица становища, сме предлагали конкретни мерки в посока намаляването на административната тежест като един от основните фактори за подобряване на бизнес средата. В резолюцията изразяваме подкрепа за предложенията на ЕК за намаляване на правната и административната тежест за бизнеса, включително и чрез прилагане на Програмата за по-добро регулиране и на съответните национални програми за по-добро регулиране.

Изразили сме принципна подкрепа на хармонизацията на данъчните правила в Европейския съюз като вече заявихме това по отношение на хармонизирането на данъчната основа в ЕС. Считахме също, че въвеждането на единна декларация за ДДС определено е стъпка в правилната посока. Но по отношение на въвеждането на единна данъчна ставка за ЕС, много ясно казахме в предишната резолюция, че нашата страна би следвало да е категорично против. Това би ни отнело едно конкурентно предимство. Разбира се, подкрепяме напълно хармонизирането на данъчната основа в ЕС, което би уеднаквило и по този начин – опростило правилата за отчетност на компаниите в Европа.

Фокус: Какво друго от резолюцията бихте открили?

Милена Ангелова: ИСС счита, че усилията за развитие на цифровата икономика могат да осигурят конкурентни предимства за гражданите и предприятията в ЕС. Това е много актуално за България, защото страната ни работи активно по въвеждането на електронно правителство. Освен това, липсата на действащи електронни правителства във всички страни-членки на Европейския съюз и фрагментираните он-лайн услуги в тях е основно предизвикателство пред развитието на цифровата икономика в Европа и забавя намаляването на административните тежести пред бизнеса. Друг аспект на цифровата икономика в Европа е развитието на конкурентоспособен и добре функциониращ европейски пазар на платежни услуги. Това е от полза за всички потребители и предприятия и е особено важно условие, за да станат платежните услуги достъпни за потребителите, както и да бъде гарантирано тяхното сигурно, ефикасно и евтино предоставяне. Съветът счита, че трябва да се забрани практиката за налагане на допълнителни такси на потребителите за използване на платежни средства на територията на Европейския съюз.

В същото време, ИСС предлага да се приеме съгласуван модел на методологиите за определяне на разходите, използвани от националните регулаторни органи в ЕС, за да се гарантира, че разходите са справедливи и са изчислени в съответствие с едни и същи стандарти. Правилно регулираните пазари на далекосъобщителни услуги трябва да осигуряват на потребителите възможност за реален избор. Особено внимателно трябва да се разгледа търговската практика на мобилните оператори за начисляване на допълнителни такси за обслужване на своите клиенти.

Друг акцент от предложените от ЕК мерки за развитие на Единния пазар е увеличаването на ефективността на внедряването на високоскоростна комуникационна инфраструктура чрез приемане на общи правила. Това ще способства за подобряването на високоскоростната широколентова интернет връзка, което от своя страна е техническа предпоставка за развитие на електронната търговия. Считахме също, че широкото приложение на електронното фактуриране, включително при трансграничните дейности и особено в областта на обществените поръчки ще намали разходите за гражданите и бизнеса.

Последната, четвърта област, в която ЕК предлага действия е „Засилване на социалното предприемачество, сближаването и доверието на потребителите“. ИСС напълно подкрепя предложените инициативи, насочени към подобряване на безопасността на продуктите, които са в обръщение в Европейския съюз. Считахме, че потребителите трябва да разполагат с пълната информация, която да им позволява да направят информиран избор, прилагайки принципите на устойчиво потребление. Подобен подход за осигуряването на съпоставима информация, разбира се, трябва да бъде прилаган и по отношение на стоките, внасяни от страни извън ЕС, чрез по-добра трансгранична

координация на надзора на пазара. Това е задължително условие за запазването на конкурентоспособността на европейските предприятия спрямо световния пазар.

Искам да обърна внимание и на предложеното законодателство за гарантиране правото на достъп до основна разплащателна сметка на всеки потребител и премахване на всички пречки пред смяната на банкови сметки. Действията в тези области до момента показват значителни недостатъци, или се оказват напълно неуспешни. ИСС настоява Европейската комисия да има предвид принципа, че банковите такси трябва да се основават на реално направени разходи за оказването на съответната услуга, а не да бъдат ползвани като средство за извличане на лесни печалби от господстващо пазарно положение.

ИСС в свои актове нееднократно е обръщал внимание на ролята на социално предприемачество и социално сближаване за създаване на растеж и работни места. В тази връзка в своята резолюция ИСС приветства инициативата на Европейската комисия да „разработи методология за измерване на социално – икономическите ползи от социалните предприятия“, като оценява важната роля, която те играят за социалното развитие и сближаване. За тази цел е необходимо да се създаде подходяща стимулираща среда, която да съчетава национални мерки с целеви европейски фондове и финансови инструменти. В същото време това не може да бъде по никакъв начин причина и основание да им бъдат предоставяни условия, които биха ги поставили в по-благоприятно положение спрямо останалите субекти и биха изкривили конкурентната среда.

През миналата година ИСС прие няколко становища, касаещи социалната икономика, кооперациите и в частност - тези на хората в неравностойно положение. Там отправихме своите конкретни предложения, а като продължение на темата в момента ИСС разработва становище за развитието на социалното предприемачество и социалните предприятия.

[Вестник Капитал daily](#)

✓ Втора порция синдикални искания

http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2013/03/19/2025674_vtora_porciia_sindikalni_iskaniia/

По-малко от седмица след като служебното правителство пое управлението на страната, КТ "Подкрепа" даде своите предложения към него. Профсъюзът обаче изгуби надпреварата с другата национално представителна синдикална организация КНСБ, която успя да предяви исканията си още на следващия ден.

Някои от социалните искания на двете организации се припокриват, но от "Подкрепа" поставиха по-малко такива. Освен това с доста по-комуникативен тон формулираха някои от тях като насоки, за чиито конкретни параметри да помисли служебното правителство.

"Вечното дерби" - минимална работна заплата

От КТ "Подкрепа" представиха три социални искания. Първото от тях е да се намери обективен ред и критерий за актуализиране на минималната работна заплата (МРЗ). От синдиката предлагат още от 1 април тя да стане 330-340 лв., което съвпада и с искането на КНСБ отпреди няколко дни. И двете организации смятат, че мярката ще е неутрална към бюджета заради постъпленията от данъци и осигурителни вноски и ще подпомогне около 130 хил. души.

Същевременно от Асоциацията на индустриалния капитал в България (АИКБ) заявиха в своя официална позиция, че административното повишаване на доходите оставя много от работната сила, особено нискоквалифицираните работници, извън пазара на труда. От работодателската организация отдавна настояват за диференцирани стойности на минималното заплащане по икономически дейности.

Друг проблем със синдикалните сметки е, че ако минималната работна заплата бъде увеличена, ще трябва да се вдигнат автоматично и връзаните с нея плащания. Пример за такива са помощта за майки студентки и стипендиите за даровити деца. Всяко увеличение на минималната заплата е и повод за искания за увеличение на други плащания, което при вече приет бюджет и липса на парламент трудно може да се реализира.

Например е възможно да се подновят протестите за повишаване на обезщетението на майки за отглеждане на деца през втората година след раждането. В момента то е 240 лв.

Еднократни желаниа

Синдикатите предлагат еднократна добавка за майките. По думите на Николай Николов, социален експерт на конфедерацията, тя трябва да се дава всеки месец до края на годината или до актуализиране на бюджета и да допълва сегашните 240 лв. до 310 лв., колкото е МРЗ в момента (или до 330-340 лв., в случай че искането на синдикатите бъде удовлетворено). По думите на Николов това би струвало на бюджета около 30 млн. лв.

От КНСБ миналата седмица също лансираха подобна идея. Според тях от април до края на годината майките трябва да получат целева добавка в размер на 50 лв., което според тях ще засегне 42 хил. семейства и ще струва около 20 млн. лв.

Последната социална мярка, която предложиха от конфедерацията, е да се въведе критерий за определяне на енергийно бедните и да се определи категория "защитен потребител". Според "Подкрепа" е необходимо да се изплати целева еднократна добавка за енергийно подпомагане на тази група. Те обаче не се ангажираха с конкретна цифра по това предложение за разлика от КНСБ, които миналата седмица остойностиха всичките си социални искания на 350 - 400 млн. лв. Тогава те посочиха, че размерът на енергийната добавка според тях трябва да е 56 лв., като заедно с тази за пенсионерите с пенсии до 200 лв. това ще струва на бюджета общо около 55 млн. лв.

Президентът на КТ "Подкрепа" Константин Тренчев настоя и стенограмите от заседанията на Националния съвет за тристранно сътрудничество да бъдат публикувани и заседанията да се предават на живо по интернет. Освен това според него трябва да се върне практиката решенията на тристранката да са със задължителен, а не с препоръчителен характер и да се приемат с две трети мнозинство.

Банкови предложения

Сред мерките за подобряване на икономическата ситуация в страната са и осем икономически предложения, които засягат банковата система. По-голямата част от тях съвпадат с публикуваните в края на февруари седем идеи за защита на банковите клиенти в блога на финансиста Любомир Христов (виж карето). Осмото, ново предложение е за създаването на "лоша банка", която да поеме проблемните активи на кредитните институции. Според синдиката така ще се освободи ресурс от над 5 млрд. лв. за кредитиране, ще се намали рискът и ще се ускори паричният поток. Към такова решение вече са прибегнали Ирландия и Испания например. Тези осем предложения обаче са по-скоро дългосрочни и подлежат на задълбочена дискусия. Основният проблем все пак е, че формулирани като предложения към служебното правителство, повечето от тях губят всякакъв смисъл, защото включват приемане или изменение на закони. Сегашният кабинет обаче работи без парламент и няма подобни правомощия.

Президентът на КТ "Подкрепа" Константин Тренчев каза, че предложенията ще бъдат внесени за обсъждане в Националния съвет за тристранно сътрудничество.

Предложения назаем

- Изменение в Закона за потребителския кредит, което да промени дефиницията на "референтен лихвен процент"
- Учредяване на ефективен регулаторен орган извън БНБ за регулиране на поведението на банките и другите финансови институции спрямо техните клиенти
- Закон за финансов омбудсман - орган за извънсъдебно решаване на спорове между банки и други финансови институции и техните клиенти
- Отмяна на чл. 417, т. 2 от ГПК в частта му за банките. Банките да не могат да продават имотите на хората по извлечение от своите счетоводни сметки
- Забрана на такса "предсрочно погасяване" след първите 12 месеца обслужване на кредита
- Закон за несъстоятелността на физическите лица, с който да се разграничат тези, които не искат да обслужват дълговете си, от тези, които наистина не могат
- Премахване на пречките пред индивиди и неправителствени организации да завеждат колективни иски срещу банки.

[Вестник Стандарт](#)

✓ 340 лв. заплата скара синдикатите и бизнеса.

<http://paper.standartnews.com/bg/article.php?d=2013-03-20&article=445087>

Лют спор за минималната заплата ще се заформи на заседанието на тристранния съвет в петък. Синдикатите твърдо настояват най-ниското месечно възнаграждение да се вдигне с 30 лв. до 340 лв. от 1 април като мярка за намаляване на социалното напрежение. Работодателите пък предупреждават, че ако това се случи, много малки и средни фирми ще бъдат принудени да съкратят нискоквалифицирани работници и така ще се утежни още повече положението на хората, които не могат да си платят тока и парното.

От септември 2011 г. до момента най-ниското месечно възнаграждение е увеличено с близо 30% - от 240 на 310 лева. Пореден ръст от 1 април означава скок от 42%, изчисляват от работодателските организации. И посочват, че този ръст далеч изпреварва темпа на увеличаване на производителността на труда за този период.

Позицията на бизнеса е изразявана многократно - да се договорят различни минимални заплати по икономически дейности, като се отчита конюнктурата в бранша, заяви шефът на АИКБ Васил Велев. Той припомни, че на практика като се прибави класът за прослужено време, минималната заплата в момента е 330 лв. Нейното вдигане ще увеличи и разходите на работодателите за социални осигуровки.

Няма връзка между вдигането на минималната заплата и безработицата, контрираха от КТ "Подкрепа". Статистиката показва, че ръстът на безработицата е заради загубата на пазари вследствие от кризата, а не от повишаването на най-ниското месечно възнаграждение през годините, заяви Николай Николов, експерт от КТ "Подкрепа". Синдикатите подчертават, че България е страната член в ЕС с най-ниски заплати и категорията "работещи бедни".

В петък тристранката след 5-месечно прекъсване се събира отново. Тя ще се излъчва онлайн и се очаква на нея да се обсъдят предложените вече от синдикатите мерки за компенсиране на доходите на най-бедните групи от населението. Освен по-висока минимална заплата те настояват за допълнителни енергийни помощи, 20 лв. добавка всеки месец към пенсиите до 200 лв., вдигане на майчинството от 240 на 310 лв. и ваучери за храна от 40 лв. месечно за хората със заплати до 350 лв.

Работодателските организации очакват първо да чуят какво е състоянието на бюджета и какви са резервите, за да подкрепят компенсиращи доходите мерки. "Доколкото разбираме, няма голяма възможност за допълнителни разходи", коментираха от бизнеса след среща вчера със социалния вицепремиер Деяна Костадинова.

[Вестник Сега](#)

✓ Кабинетът търси невъзможен консенсус за доходите

<http://www.segabg.com/article.php?id=641612>

Неформални срещи със социалните партньори имаше вчера служебният вицепремиер и социален министър Деяна Костадинова, за да се уточни какви техни предложения за справяне с кризата да бъдат включени в дневния ред на свиканото в петък заседание на Националния съвет за тристранно сътрудничество. Тристранката трябва да приеме и залежали от януари наредби, свързани със социалното осигуряване.

Костадинова вече декларира как всички мерки ще се обсъждат с партньорите и ще се вземат при консенсус, но от лансираните идеи на синдикати и работодатели е ясно, че те остават на диаметрално противоположни позиции. След като от КНСБ поискаха ръст на минималната заплата от 310 на 340 лв. от 1 април, вчера и от КТ "Подкрепа" обявиха, че настояват тя да стане 330 лв. Последва реакция от Асоциацията на индустриалния капитал, откъдето припомниха, че минималната заплата е функция на реалната икономика и трябва да е обвързана с икономически показатели, а не да се ползва за средство за разрешаване на социални проблеми. Същото разбиране споделят и от БСК. Двата синдиката настояват още за изравняване на обезщетението за гледане на дете, което сега е 240 лв., с минималната заплата. От КНСБ изчислиха, че в бюджета могат да се преразпределят най-вече от капиталови разходи около 400 млн. лв., и настояват повече от половината от тях да отидат за подкрепа на доходите - добавки за ниските пенсии, за ниските обезщетения за безработица, към енергийните помощи и т.н. Бизнесът обаче иска, ако има пари, приоритет да бъде бързото заплащане на държавата с фирмите. Към края на 2012 г. тя им дължи над 284 млн. лв. - 110.8 млн. лв. от централната власт и 173.8 млн. лв. от общините. Работодателите искат още подкрепа за инвестиции в модернизации и мерки за запазване на съществуващия персонал.

ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

Наредбите, които ще обсъжда тристранката, са свързани с промените в Кодекса за социално осигуряване покрай въвеждането на нови срокове за внасяне на осигурителните вноски, въвеждането на пенсионна възраст за военните и т.н. Промените, които бяха гледани още през януари в комисията към тристранката, така и не бяха приети от предишното правителство. Някои от тях са в полза на хората и водят до по-бързо изплащане на болнични и за изчисляване на пенсиите. За целта от 1 май ще има нов електронен формуляр към болничния и обезщетенията ще се изплащат на базата на декларираното в него. Новият ред може да доведе в някои случаи до тяхното плащане, преди да се преведе заплатата, уверяват от НОИ. Пак от 1 май ще има нови декларации и за другите видове обезщетения. Пенсиите ще се изчисляват вече за 4 месеца вместо за 5. Промяна в наредбата за обезщетенията за безработица обаче предвижда вече да се прибира цялото обезщетение, ако човек има дълг към НОИ за неправомерно получени други плащания. Сега имаше ограничение от 1/6.

investor.bg

✓ Работодатели предупреждават за нови съкращения, ако се увеличи минималната заплата

<http://www.investor.bg/ikonomika-i-politika/332/a/rabotodateli-preduprejdavat-za-novi-sykrashteniia-ako-se-uelichii-minimalnata-zaplata,148430/>

Ако минималната заплата бъде увеличена до 340 лева, както се предлага, ще пострадат възможностите на бизнеса за създаване на заетост, предупреждават от Асоциацията на индустриалния капитал в България (АИКБ).

“Увеличаването на минималната работна заплата е в тежест на заетостта и дава спорни резултати по отношение на укриването на доходи, тъй като именно увеличението е мотив за нарастване на сивия сектор, а постоянният ръст принуждава още повече хора да работят нерегламентирано”, посочват от организацията в съобщение, разпратено до медиите.

“Административното определяне на все по-висока МРЗ, при липса на икономически предпоставки и договореност между синдикати и работодатели не отчита финансовото състояние на отделните фирми и съсипва малките и средните предприятия – важни основания да не подкрепяме увеличение на минималната заплата”, допълват от асоциацията. Минималната работна заплата е функция на реалната икономика. Като такава тя следва да е обвързана с производителността на труда, а не като средство за разрешаване на социални проблеми, подчертават от АИКБ.

Според организацията единственият разумен път към постигане на национален просперитет, конкурентна икономика и висок жизнен стандарт е системно повишаване на производителността на труда. Препоръчва се да се поощряват и подкрепят предприемачи, инвестиращи в модернизация и/или изграждане на производствени мощности и технологични процеси, водещи до трайно подобряване на технологичните възможности за ефективно производство, както и да се работи постоянно за повишаването на квалификацията на вече съществуващия персонал, както и на новоприетите работници и служители.

Изчислява се също така, че от 1 септември 2011 г. до началото на тази година минималната заплата е била поетапно увеличена с над 29% в период на криза и този ръст не кореспондира с ръста на производителността на труда. Ако минималното възнаграждение се повиши още веднъж до 340 лева, това ще означава ръст от 42% за година и половина, което ще доведе и до увеличаване на разходите на работодателите за осигуровки, а оттам - до допълнителна загуба на ресурс и съкращения.

“В период, в който основни проблеми са създаването на заетост и увеличаването на производителността, нов ръст на МРЗ ще бъде естествена спиралка и за двете”, коментират от организацията.

Асоциацията настоява да се въведе пряко договаряне между социалните партньори за диференцирана минимална заплата в отделните икономически сектори.

“Основната цел на политиката на пазара на труда не трябва да бъде изкуственото покачване на доходите на нископлатените работници, а повишаване на заетостта – нископлатеният труд има своите социални измерения, но липсата на труд може да има катастрофални последствия както за икономиката, така и в личен план”, посочват от асоциацията.

✓ **АИКБ: Колкото по-висока минимална заплата, толкова по-висока безработица**

http://econ.bg/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8/%D0%90%D0%98%D0%9A%D0%91-%D0%9A%D0%BE%D0%BB%D0%BA%D0%BE%D1%82%D0%BE-%D0%BF%D0%BE-%D0%B2%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%BA%D0%B0-%D0%BC%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B0-%D0%B7%D0%B0%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D1%82%D0%BE%D0%BB%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0-%D0%BF%D0%BE-%D0%B2%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%BA%D0%B0-%D0%B1%D0%B5%D0%B7%D1%80%D0%B0%D0%B1%D0%BE%D1%82%D0%B8%D1%86%D0%B0_l.a_i.419735_at.1.html

Минималната работна заплата (МРЗ) е функция на реалната икономика. Като такава тя следва да е обвързана с производителността на труда и да се разглежда приоритетно като икономически обоснована величина. МРЗ не трябва да се разглежда като средство за разрешаване на социални проблеми. Това заявиха от Асоциация на индустриалния капитал (АИКБ) в България във връзка с предложенията за увеличаване на минималната работна заплата. "Споделяме разбирането, че единственият разумен път към постигане на национален просперитет, конкурентна икономика и висок жизнен стандарт е системно повишаване на производителността на труда", заявяват от АИКБ. Според тях това трябва да се направи **чрез поощряване и енергична подкрепа на предприемачи**, инвестиращи в модернизация и/или изграждане на производствени мощности и технологични процеси, водещи до трайно подобряване на технологичните възможности за ефективно производство. Друга мярка е постоянната работа по **повишаването на квалификацията** на вече съществуващия персонал, както и на новоприетите работници и служители.

Общо е виждането на социалните партньори относно необходимостта от обвързване на МРЗ с производителността на труда. В този смисъл от АИКБ подчертават, че от 1 септември 2011 г. до 1 януари 2013 г. минималната заплата беше **поетапно увеличена от 240 на 310 лева**, т.е. има увеличение в период на криза с **29.2 %** - нещо, което по никакъв начин не кореспондира с темпа на увеличение на производителността на труда. Има обаче, **пряка зависимост между ръста на МРЗ и ръста на безработицата (над 2 % за същия период)**, смятат от Асоциацията.

В период, в който основни проблеми са създаването заетост и увеличаването на производителността, нов ръст на МРЗ ще бъде естествена спиратка и за двете, предупреждават от работодателската организация.

Увеличаване на минималната работна заплата, приложимо към икономиката като цяло, **едва ли е удачен подход**.

Многкратно изразяваната от нас позиция е за договаряне между социалните партньори на диференцирани стойности на МРЗ по икономически дейности.

От АИКБ отчитат, че не е отпаднал т.нар. „клас“, в резултат на който минималната работна заплата понастоящем реално не е 310, а над 330 лева, което **намалвяа** още повече **разликата** между минималната и средната работна заплата (СРЗ). Предлаганото ново увеличение на МРЗ на 340 лева означава ръст от 42 % за година и половина – факт, който не може да намери никаква адекватна икономическа обосновка.

С увеличаването на МРЗ се увеличават и разходите на работодателите за социални осигуровки в резултат от по-високите брутни заплати. Бизнесът губи ресурс за планиране и промяна на структурата на заплащане и други управленски решения, породени от увеличението. За да преодолее загубите от нарасналите разходи за трудови възнаграждения, работодателят е принуден да съкрати част от персонала (в повечето случаи най-ниско квалифицирания и заплатен), за да може да запази размера на изплащаните заплати. Нов ръст в **МРЗ е и естествена бариера пред наемането на допълнителен нискоквалифициран трудов ресурс...**

✓ **Скок на безработицата, ако вдигнат на минималната работна заплата, очаква АИКБ**

<http://darikfinance.bg/novini/91339/%D1%EA%EE%EA+%ED%E0+%E1%E5%E7%F0%E0%E1%EE%F2%E8%F6%E0%F2%E0,+%E0%EA%EE+%E2%E4%E8%E3%ED%E0%F2+%ED%E0+%EC%E8%ED%E8%EC%E0%EB%ED%E0%F2%E0+%F0%E0%E1%EE%F2%ED%E0+%E7%E0%EF%EB%E0%F2%E0,+%EE%F7%E0%EA%E2%E0+%C0%C8%CA%C1>

Минималната работна заплата е функция на реалната икономика. Като такава тя следва да е обвързана с производителността на труда и да се разглежда приоритетно като икономически обоснована величина, а не като средство за разрешаване на социални проблеми, считат от Асоциацията на индустриалния капитал в България. Според тях стойността на минималното възнаграждение трябва да се обвърже с производителността на труда. От 01.09.2011 г. до 01.01.2013 г. минималната работна заплата е нараснала от 240 на 310 лева или с 29.2 % - нещо, което по никакъв начин не кореспондира с темпа на увеличение на производителността на труда. В същото време, според АИКБ има пряка зависимост между ръста на МРЗ и увеличението на безработицата с над 2%.

Така, предлаганото ново повишение на минималното възнаграждение на 340 лева означава ръст от 42 % за година и половина – факт, който не може да намери никаква адекватна икономическа обосновка.

А с увеличаването на МРЗ се увеличават и разходите на работодателите за социални осигуровки в резултат от по-високите брутни заплати. Бизнесът губи ресурс за планиране и промяна на структурата на заплащане и други управленски решения, породени от увеличението. За да преодолее загубите от нарасналите разходи за трудови възнаграждения, работодателят е принуден да съкрати част от персонала (в повечето случаи най-ниско квалифицирания и заплатен), за да може да запази размера на изплащаните заплати. Нов ръст в МРЗ е и естествена бариера пред

наемането на допълнителен нискоквалифициран трудов ресурс. Всичко това оставя хиляди хора без работа и отново държавата е принудена на харчи средства от бюджета за изплащане на обезщетения за безработица. Според АИКБ, чисто административното повишаване на доходите оставя много от работната сила, особено нискоквалифицираните работници, извън пазара на труда. Във време на криза гъвкавостта на пазара на труда и административните мерки по отношение на възнагражденията играят ключова роля по отношение на заетостта. Основната цел на политиката на пазара на труда не трябва да бъде изкуственото покачване на доходите на нископлатените работници, а повишаване на заетостта – нископлатеният труд има своите социални измерения, но липсата на труд може да има катастрофални последици за икономиката. Увеличаването на минималната работна заплата е в тежест на заетостта и дава спорни резултати по отношение на укриването на доходи, тъй като именно увеличението е мотив за нарастване на сивия сектор, а постоянният ръст принуждава още повече хора да работят нерегламентирано. Административното определяне на все по-висока МРЗ, при липса на икономически предпоставки и договореност между синдикати и работодатели не отчита финансовото състояние на отделните фирми и съсипва малките и средните предприятия.

inews.bg

✓ Минималната заплата не е лек за социални проблеми

<http://inews.bg/%D0%91%D0%B8%D0%B7%D0%BD%D0%B5%D1%81/%D0%9C%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%B7%D0%B0%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D1%82%D0%B0-%D0%BD%D0%B5-%D0%BB%D0%B5%D0%BA-%D0%B7%D0%B0-%D1%81%D0%BE%D1%86%D0%B8%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B8-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B5%D0%BC%D0%B8> [I.a c.382 i.271280.html](http://inews.bg/la_c.382_i.271280.html)

Минималната работна заплата (МРЗ) не трябва да се разглежда като средство за разрешаване на социални проблеми. Това заявиха от Асоциация на индустриалния капитал в България АИКБ относно предложенията за увеличаване на минималното възнаграждение.

Минималната заплата е функция на реалната икономика. Като такава тя следва да е обвързана с производителността на труда и да се разглежда приоритетно като икономически обоснована величина, смятат от асоциацията.

"Споделяме разбирането, че единственият разумен път към постигане на национален просперитет, конкурентна икономика и висок жизнен стандарт е системно повишаване на производителността на труда", заявяват от АИКБ.

Според тях това трябва да се направи чрез поощряване и енергична подкрепа на предприемачи, инвестиращи в модернизация и/или изграждане на производствени мощности и технологични процеси, водещи до трайно подобряване на технологичните възможности за ефективно производство.

Друга мярка е постоянната работа по повишаването на квалификацията на вече съществуващия персонал, както и на новоприетите работници и служители.

Общо е виждането на социалните партньори относно необходимостта от обвързване на МРЗ с производителността на труда. В този смисъл от асоциацията подчертават, че от 1 септември 2011 г. до 1 януари 2013 г. минималната заплата беше поетапно увеличена от 240 на 310 лева, т.е. има увеличение в период на криза с 29.2%. Това не кореспондираше с темпа на увеличение на производителността на труда.

Има обаче пряка зависимост между ръста на минималната заплата и ръста на безработицата (над 2% за същия период), смятат от асоциацията.

В период, в който основни проблеми са създаването на заетост и увеличаването на производителността, нов ръст на МРЗ ще бъде естествена спиратка и за двете, предупреждават от работодателската организация.

Останалата част от становището на АИКБ относно минималната заплата [прочетете в Econ.bg](http://inews.bg).

money.bg

✓ Бизнесът е против увеличаването на минималната заплата

http://money.bg/news/id_556081091/%D0%91%D0%B8%D0%B7%D0%BD%D0%B5%D1%81%D1%8A%D1%82_%D0%B5_%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%82%D0%B8%D0%B2_%D1%83%D0%B2%D0%B5%D0%BB%D0%B8%D1%87%D0%B0%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%BE_%D0%BD%D0%B0_%D0%BC%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D0%BC%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%B0_%D0%B7%D0%B0%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D1%82%D0%B0

Във връзка с исканията за ново увеличение на минималната работна заплата от Асоциация на индустриалния капитал в България разпространиха следната позиция:

Минималната работна заплата е функция на реалната икономика. Като такава тя следва да е обвързана с производителността на труда и да се разглежда приоритетно като икономически обоснована величина, а не като средство за разрешаване на социални проблеми. Водени от тези разбирания:

1. Споделяме разбирането, че единственият разумен път към постигане на национален просперитет, конкурентна икономика и висок жизнен стандарт е системно повишаване на производителността на труда чрез:

- Поощряване и енергична подкрепа на предприемачи, инвестиращи в модернизация и/или изграждане на производствени мощности и технологични процеси, водещи до трайно подобряване на технологичните възможности за ефективно производство;
- Постоянна работа за повишаване на квалификацията на вече съществуващия персонал, както и на новоприетите работници и служители.

2. Общо е виждането на социалните партньори относно необходимостта от обвързване на МРЗ с производителността на труда. В този смисъл трябва да се подчертае, че от 01.09.2011 г. до 01.01.2013 г. МРЗ беше поетапно увеличена от 240 на 310 лева, т.е. има увеличение в период на криза с 29.2 % - нещо, което по никакъв начин не кореспондира с темпа на увеличение на производителността на труда. Има обаче, пряка зависимост между ръста на МРЗ и ръста на безработицата (над 2 % за същия период). В период, в който основни проблеми са създаването заетост и увеличаването на производителността, нов ръст на МРЗ ще бъде естествена спирачка и за двете.

3. Увеличаване на минималната работна заплата, приложимо към икономиката като цяло, едва ли е удачен подход. Многократно изразяваната от нас позиция е за договаряне между социалните партньори на диференцирани стойности на МРЗ по икономически дейности.

4. Отчитаме, че не е отпаднал т.нар. „клас“, в резултат на който минималната работна заплата понастоящем реално не е 310, а над 330 лева, което намалява още повече разликата между минималната и средната работна заплата (СРЗ).

5. Предлаганото ново увеличение на МРЗ на 340 лева означава ръст от 42 % за година и половина - факт, който не може да намери никаква адекватна икономическа обосновка.

6. С увеличаването на МРЗ се увеличават и разходите на работодателите за социални осигуровки в резултат от високите брутни заплати. Бизнесът губи ресурс за планиране и промяна на структурата на заплащане и други управленски решения, породени от увеличението. За да преодолее загубите от нарасналите разходи за трудови възнаграждения, работодателят е принуден да съкрати част от персонала (в повечето случаи най-ниско квалифицирания и заплатен), за да може да запази размера на изплащаните заплати. Нов ръст в МРЗ е и естествена бариера пред наемането на допълнителен нискоквалифициран трудов ресурс. Всичко това оставя хиляди хора без работа и отново държавата е принудена на харчи средства от бюджета за изплащане на обезщетения за безработица.

7. Чисто административното повишаване на доходите оставя много от работната сила, особено нискоквалифицираните работници, извън пазара на труда. Във време на криза гъвкавостта на пазара на труда и административните мерки по отношение на възнагражденията играят ключова роля по отношение на заетостта. Основната цел на политиката на пазара на труда не трябва да бъде изкуственото покачване на доходите на нископлатените работници, а повишаване на заетостта - нископлатеният труд има своите социални измерения, но липсата на труд може да има катастрофални последици както за икономиката, така и в личен план.

Асоциация на индустриалния капитал изразява позицията, че в настоящата ситуация колкото по-висока е минималната заплата, толкова по-малко заетост ще има. Увеличаването на минималната работна заплата е в тежест на заетостта и дава спорни резултати по отношение на укриването на доходи, тъй като именно увеличението е мотив за нарастване на сивия сектор, а постоянният ръст принуждава още повече хора да работят нерегламентирано. Административното определяне на все по-висока МРЗ, при липса на икономически предпоставки и договореност между синдикати и работодатели не отчита финансовото състояние на отделните фирми и съсипва малките и средните предприятия - важни основания да не подкрепяме увеличение на МРЗ.

news-burgas.info

✓ Асоциация на индустриалния капитал изразява позицията, че в настоящата ситуация колкото по-висока е минималната заплата, толкова по-малко заетост ще има

<http://www.news-burgas.info/business/economic/5397-asotziatziya-na-industrialniya-kapital-izrazyava-pozitziyata-che-v-nastoyashтата-situatziya-kolkoto-po-visoka-e-minimalnata-zaplata-tolkova-po-malko-zaetost-shte-ima>

Минималната работна заплата е функция на реалната икономика. Като такава тя следва да е обвързана с производителността на труда и да се разглежда приоритетно като икономически обоснована величина, а не като средство за разрешаване на социални проблеми. Водени от тези разбирания:

1. Споделяме разбирането, че единственият разумен път към постигане на национален просперитет, конкурентна икономика и висок жизнен стандарт е системно повишаване на производителността на труда чрез:
 - Поощряване и енергична подкрепа на предприемачи, инвестиращи в модернизация и/или изграждане на производствени мощности и технологични процеси, водещи до трайно подобряване на технологичните възможности за ефективно производство;
 - Постоянна работа за повишаване на квалификацията на вече съществуващия персонал, както и на новоприетите работници и служители.
2. Общо е виждането на социалните партньори относно необходимостта от обвързване на МРЗ с производителността на труда. В този смисъл трябва да се подчертае, че от 01.09.2011 г. до 01.01.2013 г. МРЗ беше поетапно увеличена от 240 на 310 лева, т.е. има увеличение в период на криза с 29.2 % - нещо, което по никакъв начин не кореспондира с темпа на увеличение на производителността на труда. Има обаче, пряка зависимост между ръста на МРЗ и ръста на безработицата (над 2 % за същия период). В период, в който основни проблеми са създаването заетост и увеличаването на производителността, нов ръст на МРЗ ще бъде естествена спирачка и за двете.
3. Увеличаване на минималната работна заплата, приложимо към икономиката като цяло, едва ли е удачен подход. Многократно изразяваната от нас позиция е за договаряне между социалните партньори на диференцирани стойности на МРЗ по икономически дейности.
4. Отчитаме, че не е отпаднал т.нар. „клас“, в резултат на който минималната работна заплата понастоящем реално не е 310, а над 330 лева, което намалява още повече разликата между минималната и средната работна заплата (СРЗ).
5. Предлаганото ново увеличение на МРЗ на 340 лева означава ръст от 42 % за година и половина – факт, който не може да намери никаква адекватна икономическа обосновка.

6. С увеличаването на МРЗ се увеличават и разходите на работодателите за социални осигуровки в резултат от високите брутни заплати. Бизнесът губи ресурс за планиране и промяна на структурата на заплащане и други управленски решения, породени от увеличението. За да преодолее загубите от нарасналите разходи за трудови възнаграждения, работодателят е принуден да съкрати част от персонала (в повечето случаи най-ниско квалифицирания и заплатен), за да може да запази размера на изплащаните заплати. Нов ръст в МРЗ е и естествена бариера пред наемането на допълнителен нискоквалифициран трудов ресурс. Всичко това оставя хиляди хора без работа и отново държавата е принудена на харчи средства от бюджета за изплащане на обезщетения за безработица.

7. Чисто административното повишаване на доходите оставя много от работната сила, особено нискоквалифицираните работници, извън пазара на труда. Във време на криза гъвкавостта на пазара на труда и административните мерки по отношение на възнагражденията играят ключова роля по отношение на заетостта. Основната цел на политиката на пазара на труда не трябва да бъде изкуственото покачване на доходите на нископлатените работници, а повишаване на заетостта – нископлатеният труд има своите социални измерения, но липсата на труд може да има катастрофални последици както за икономиката, така и в личен план.

В заключение, Асоциация на индустриалния капитал изразява позицията, че в настоящата ситуация колкото по-висока е минималната заплата, толкова по-малко заетост ще има. Увеличаването на минималната работна заплата е в тежест на заетостта и дава спорни резултати по отношение на укриването на доходи, тъй като именно увеличението е мотив за нарастване на сивия сектор, а постоянният ръст принуждава още повече хора да работят нерегламентирано. Административното определяне на все по-висока МРЗ, при липса на икономически предпоставки и договореност между синдикати и работодатели не отчита финансовото състояние на отделните фирми и съсипва малките и средните предприятия – важни основания да не подкрепяме увеличение на МРЗ.

news-yambol.info

✓ Асоциация на индустриалния капитал изразява позицията, че в настоящата ситуация колкото по-висока е минималната заплата, толкова по-малко заетост ще има

<http://www.news-yambol.info/business/economic/9076-asotziatziya-na-industrialniya-kapital-izrazyava-pozitziyata-che-v-nastoyashтата-situatziya-kolkoto-po-visoka-e-minimalnata-zaplata-tolkova-po-malko-zaetost-shte-ima>

Минималната работна заплата е функция на реалната икономика. Като такава тя следва да е обвързана с производителността на труда и да се разглежда приоритетно като икономически обоснована величина, а не като средство за разрешаване на социални проблеми. Водени от тези разбирания:

1. Споделяме разбирането, че единственият разумен път към постигане на национален просперитет, конкурентна икономика и висок жизнен стандарт е системно повишаване на производителността на труда чрез:

- Поощряване и енергична подкрепа на предприемачи, инвестиращи в модернизация и/или изграждане на производствени мощности и технологични процеси, водещи до трайно подобряване на технологичните възможности за ефективно производство;
- Постоянна работа за повишаване на квалификацията на вече съществуващия персонал, както и на новоприетите работници и служители.

2. Общо е виждането на социалните партньори относно необходимостта от обвързване на МРЗ с производителността на труда. В този смисъл трябва да се подчертае, че от 01.09.2011 г. до 01.01.2013 г. МРЗ беше поетапно увеличена от 240 на 310 лева, т.е. има увеличение в период на криза с 29.2 % - нещо, което по никакъв начин не кореспондира с темпа на увеличение на производителността на труда. Има обаче, пряка зависимост между ръста на МРЗ и ръста на безработицата (над 2 % за същия период). В период, в който основни проблеми са създаването на заетост и увеличаването на производителността, нов ръст на МРЗ ще бъде естествена спиратка и за двете.

3. Увеличаване на минималната работна заплата, приложимо към икономиката като цяло, едва ли е удачен подход. Многократно изразяваната от нас позиция е за договаряне между социалните партньори на диференцирани стойности на МРЗ по икономически дейности.

4. Отчитаме, че не е отпаднал т.нар. „клас“, в резултат на който минималната работна заплата понастоящем реално не е 310, а над 330 лева, което намалява още повече разликата между минималната и средната работна заплата (СРЗ).

5. Предлаганото ново увеличение на МРЗ на 340 лева означава ръст от 42 % за година и половина – факт, който не може да намери никаква адекватна икономическа обосновка.

6. С увеличаването на МРЗ се увеличават и разходите на работодателите за социални осигуровки в резултат от високите брутни заплати. Бизнесът губи ресурс за планиране и промяна на структурата на заплащане и други управленски решения, породени от увеличението. За да преодолее загубите от нарасналите разходи за трудови възнаграждения, работодателят е принуден да съкрати част от персонала (в повечето случаи най-ниско квалифицирания и заплатен), за да може да запази размера на изплащаните заплати. Нов ръст в МРЗ е и естествена бариера пред наемането на допълнителен нискоквалифициран трудов ресурс. Всичко това оставя хиляди хора без работа и отново държавата е принудена на харчи средства от бюджета за изплащане на обезщетения за безработица.

7. Чисто административното повишаване на доходите оставя много от работната сила, особено нискоквалифицираните работници, извън пазара на труда. Във време на криза гъвкавостта на пазара на труда и административните мерки по отношение на възнагражденията играят ключова роля по отношение на заетостта. Основната цел на политиката на пазара на труда не трябва да бъде изкуственото покачване на доходите на нископлатените работници, а повишаване на заетостта – нископлатеният труд има своите социални измерения, но липсата на труд може да има катастрофални последици както за икономиката, така и в личен план.

В заключение, Асоциация на индустриалния капитал изразява позицията, че в настоящата ситуация колкото по-висока е минималната заплата, толкова по-малко заетост ще има. Увеличаването на минималната работна заплата е в тежест на заетостта и дава спорни резултати по отношение на укриването на доходи, тъй като именно увеличението е мотив за нарастване на сивия сектор, а постоянният ръст принуждава още повече хора да работят нерегламентирано. Административното определяне на все по-висока МРЗ, при липса на икономически предпоставки и договореност между синдикати и работодатели не отчита финансовото състояние на отделните фирми и съсипва малките и средните предприятия – важни основания да не подкрепяме увеличение на МРЗ.

blagoevgrad.eu

✓ **Асоциация на индустриалния капитал: Колкото по-висока е минималната заплата, толкова по-малко заетост ще има**
<http://www.blagoevgrad.eu/asociaciya-na-industrialniya-kapital-kolkoto-po-visoka-e-minimalnata-zaplata-tolkova-po-malko-zastost-shhe-ima.html>

ПОЗИЦИЯ на Асоциация на индустриалния капитал в България (АИКБ) относно увеличаването на минималната работна заплата

Минималната работна заплата е функция на реалната икономика. Като такава тя следва да е обвързана с производителността на труда и да се разглежда приоритетно като икономически обоснована величина, а не като средство за разрешаване на социални проблеми. Водени от тези разбирания:

1. Споделяме разбирането, че единственият разумен път към постигане на национален просперитет, конкурентна икономика и висок жизнен стандарт е системно повишаване на производителността на труда чрез:

Поощряване и енергична подкрепа на предприемачи, инвестиращи в модернизация и/или изграждане на производствени мощности и технологични процеси, водещи до трайно подобряване на технологичните възможности за ефективно производство;

Постоянна работа за повишаване на квалификацията на вече съществуващия персонал, както и на новоприетите работници и служители.

2. Общо е виждането на социалните партньори относно необходимостта от обвързване на МРЗ с производителността на труда. В този смисъл трябва да се подчертае, че от 01.09.2011 г. до 01.01.2013 г. МРЗ беше поетапно увеличена от 240 на 310 лева, т.е. има увеличение в период на криза с 29.2 % – нещо, което по никакъв начин не кореспондира с темпа на увеличение на производителността на труда. Има обаче, пряка зависимост между ръста на МРЗ и ръста на безработицата (над 2 % за същия период). В период, в който основни проблеми са създаването заетост и увеличаването на производителността, нов ръст на МРЗ ще бъде естествена спиратка и за двете.

3. Увеличаване на минималната работна заплата, приложимо към икономиката като цяло, едва ли е удачен подход. Многократно изразяваната от нас позиция е за договаряне между социалните партньори на диференцирани стойности на МРЗ по икономически дейности. 4. Отчитаме, че не е отпаднал т.нар. „клас“, в резултат на който минималната работна заплата понастоящем реално не е 310, а над 330 лева, което намалява още повече разликата между минималната и средната работна заплата (СРЗ).

5. Предлаганото ново увеличение на МРЗ на 340 лева означава ръст от 42 % за година и половина – факт, който не може да намери никаква адекватна икономическа обосновка.

6. С увеличаването на МРЗ се увеличават и разходите на работодателите за социални осигуровки в резултат от по-високите брутни заплати. Бизнесът губи ресурс за планиране и промяна на структурата на заплащане и други управленски решения, породени от увеличението. За да преодолее загубите от нарасналите разходи за трудови възнаграждения, работодателят е принуден да съкрати част от персонала (в повечето случаи най-ниско квалифицирания и заплатен), за да може да запази размера на изплащаните заплати. Нов ръст в МРЗ е и естествена бариера пред наемането на допълнителен нискоквалифициран трудов ресурс. Всичко това оставя хиляди хора без работа и отново държавата е принудена на харчи средства от бюджета за изплащане на обезщетения за безработица.

7. Чисто административното повишаване на доходите оставя много от работната сила, особено нискоквалифицираните работници, извън пазара на труда. Във време на криза гъвкавостта на пазара на труда и административните мерки по отношение на възнагражденията играят ключова роля по отношение на заетостта. Основната цел на политиката на пазара на труда не трябва да бъде изкуственото покачване на доходите на нископлатените работници, а повишаване на заетостта – нископлатеният труд има своите социални измерения, но липсата на труд може да има катастрофални последици както за икономиката, така и в личен план.

В заключение, Асоциация на индустриалния капитал изразява позицията, че в настоящата ситуация колкото по-висока е минималната заплата, толкова по-малко заетост ще има. Увеличаването на минималната работна заплата е в тежест на заетостта и дава спорни резултати по отношение на укриването на доходи, тъй като именно увеличението е мотив за нарастване на сивия сектор, а постоянният ръст принуждава още повече хора да работят нерегламентирано.

Административното определяне на все по-висока МРЗ, при липса на икономически предпоставки и договореност между синдикати и работодатели не отчита финансовото състояние на отделните фирми и съсипва малките и средните предприятия – важни основания да не подкрепяме увеличение на МРЗ.

✓ **Асоциацията на индустриалния капитал е против увеличение на минималната работна заплата**

<http://www.chambersz.com/news/10442-asociacijata-na-industrialniya-kapital-e-protiv-uvelichenie-na-minimalnata-rabotna-zaplata>

Минималната работна заплата е функция на реалната икономика. Като такава тя следва да е обвързана с производителността на труда и да се разглежда приоритетно като икономически обоснована величина, а не като средство за разрешаване на социални проблеми, съобщиха от Асоциацията на индустриалния капитал в България (АИКБ).

Водени от тези разбирания:

- Споделяме разбирането, че единственият разумен път към постигане на национален просперитет, конкурентна икономика и висок жизнен стандарт е системно повишаване на производителността на труда чрез:
- Поощряване и енергична подкрепа на предприемачи, инвестиращи в модернизация и/или изграждане на производствени мощности и технологични процеси, водещи до трайно подобряване на технологичните възможности за ефективно производство;
- Постоянна работа за повишаване на квалификацията на вече съществуващия персонал, както и на новоприетите работници и служители.
- Общо е виждането на социалните партньори относно необходимостта от обвързване на МРЗ с производителността на труда. В този смисъл трябва да се подчертае, че от 01.09.2011 г. до 01.01.2013 г. МРЗ беше поетапно увеличена от 240 на 310 лева, т.е. има увеличение в период на криза с 29.2 % - нещо, което по никакъв начин не кореспондира с темпа на увеличение на производителността на труда. Има обаче, пряка зависимост между ръста на МРЗ и ръста на безработицата (над 2 % за същия период). В период, в който основни проблеми са създаването на заетост и увеличаването на производителността, нов ръст на МРЗ ще бъде естествена спиратка и за двете.
- Увеличаване на минималната работна заплата, приложимо към икономиката като цяло, едва ли е удачен подход. Многократно изразяваната от нас позиция е за договаряне между социалните партньори на диференцирани стойности на МРЗ по икономически дейности.
- Отчитаме, че не е отпаднал т.нар. клас, в резултат на който минималната работна заплата понастоящем реално не е 310, а над 330 лева, което намалява още повече разликата между минималната и средната работна заплата (СРЗ).
- Предлаганото ново увеличение на МРЗ на 340 лева означава ръст от 42 % за година и половина – факт, който не може да намери никаква адекватна икономическа обосновка.
- С увеличаването на МРЗ се увеличават и разходите на работодателите за социални осигуровки в резултат от по-високите брутни заплати. Бизнесът губи ресурс за планиране и промяна на структурата на заплащане и други управленски решения, породени от увеличението. За да преодолее загубите от нарасналите разходи за трудови възнаграждения, работодателят е принуден да съкрати част от персонала (в повечето случаи най-ниско квалифицирания и заплатен), за да може да запази размера на изплащаните заплати. Нов ръст в МРЗ е и естествена бариера пред наемането на допълнителен нискоквалифициран трудов ресурс. Всичко това оставя хиляди хора без работа и отново държавата е принудена на харчи средства от бюджета за изплащане на обезщетения за безработица.
- Чисто административното повишаване на доходите оставя много от работната сила, особено нискоквалифицираните работници, извън пазара на труда. Във време на криза гъвкавостта на пазара на труда и административните мерки по отношение на възнагражденията играят ключова роля по отношение на заетостта. Основната цел на политиката на пазара на труда не трябва да бъде изкуственото покачване на доходите на нископлатените работници, а повишаване на заетостта – нископлатеният труд има своите социални измерения, но липсата на труд може да има катастрофални последици както за икономиката, така и в личен план.

В заключение, Асоциацията на индустриалния капитал изразява позицията, че в настоящата ситуация колкото по-висока е минималната заплата, толкова по-малко заетост ще има. Увеличаването на минималната работна заплата е в тежест на заетостта и дава спорни резултати по отношение на укриването на доходи, тъй като именно увеличението е мотив за нарастване на сивия сектор, а постоянният ръст принуждава още повече хора да работят нерегламентирано. Административното определяне на все по-висока МРЗ, при липса на икономически предпоставки и договореност между синдикати и работодатели не отчита финансовото състояние на отделните фирми и същипва малките и средните предприятия – важни основания да не подкрепяме увеличение на МРЗ, съобщиха от пресцентъра на АИКБ.

Важни обществено-икономически и политически теми

[Вестник Капитал daily](#)

✓ **Разходите за труд растат с 5.1%**

http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/bulgaria/2013/03/19/2025721_razhodite_za_trud_rastat_s_51/

Разходите за труд на бизнеса са се увеличили с 5.1% през четвъртото тримесечие на миналата година в сравнение със същия период на 2011 г. Това показват данните на Националния статистически институт (НСИ) към края на годината. Увеличението е най-съществено в сектора на услугите, където на годишна база има ръст от 9.1%. Повишение има и в индустрията – с 2.9% спрямо година по-рано, докато в строителството е регистриран спад на общите разходи на работодателите за един отработен час с 2.4%.

Забавен темп

Отчетеният за последното тримесечие на годината темп на нарастване обаче е по-нисък в сравнение с края на 2011 г., когато годишният ръст на разходите за труд беше с 9.7%. Икономистите обаче отбелязват, че отчетаното нарастване не е непременно свързано с повишаването на възнагражденията, особено в условията на криза. Според тях възможно обяснение е и това, че при оптимизирането на общите си разходи и освобождаването на персонал компаниите предпочитат да се разделят с по-нискоквалифицираните кадри за сметка на тези с по-високо образование и по-голям опит. Последните обаче обикновено получават и по-високи трудови възнаграждения, което механично повишава средната стойност за разходите на работодателите за един отработен час.

При изчисляването на общите разходи за труд статистиката отчита както начислените средства за работни заплати, така и разходите, които работодателите правят за осигуровки, обезщетения, надбавки и др. Според данните на НСИ за последното тримесечие на 2012 г. разходите само за възнаграждение за един отработен час са се увеличили с 5.8% спрямо същия период на 2011 г., докато годишният ръст при другите разходи е с 1.7%.

По сектори

Публикуваната от НСИ по-подробна разбивка на данните показва, че един от икономическите сектори, в които е отчетен най-висок ръст за последното тримесечие, е търговия и ремонт на автомобили и мотоциклети. За последната година увеличението там е с 18%. Двучифрен е и ръстът при операциите с недвижими имоти и хотелиерството и ресторантьорството – съответно с 14.1% и 13.8%. Най-голямото увеличение е в сегмента "Други дейности", където статистиката отчита ръст от 26.3% спрямо четвъртото тримесечие на 2011 г. При някои от дейностите е отчетен и спад, като най-голямо е понижението в сегмента на държавното управление – с 6.6% на годишна база. Работодателите от сектор "Производство и разпределение на електрическа и топлинна енергия и на газообразни горива" също отчитат намаление на разходите си за труд с 3.9% в сравнение с края на 2011 г.

Над средното за ЕС

Към края на годината се запазва наблюдаваната през последните тримесечия тенденция за по-бърз ръст на разходите за труд в България в сравнение със средните за Европа стойности. Според данните на Евростат през четвъртото тримесечие на 2012 г. средното увеличение на номиналните разходи на работодателите за труд за всички 27 страни от ЕС е с 1.3% на годишна база.

За поредно тримесечие България остава и сред топ три на страните с най-висок темп на нарастване на общите разходи на работодателите за един отработен час. Към края на 2012 г. по-голямо е само увеличението, отчетено в Румъния и в Естония – съответно със 7.6% и с 6.7%. През последното тримесечие на изминалата година статистиката отбелязва понижения на разходите за труд в Испания и в Словения – съответно с 3.4% и с 2.1%.

Вестник Стандарт

✓ Повече работни места, а не по-големи заплати

http://www.standartnews.com/mneniya-komentar/poveche_rabotni_mesta_a_ne_pogolemi_zaplati-181695.html

Дали е възможно да се вдигне минималната заплата от 1 април и какви са очакванията от служебния кабинет? Отговор на тези въпроси даде Божидар Данев, председател на Българската стопанска камара пред "Стандарт":

- Г-н Данев, какво очаквате от служебния кабинет и какви предложения ще направят работодателите в съвета за тристранно сътрудничество?

- Първото нещо, за което ще настояваме, е прозрачност на всички фондове със социална значимост. Искаме да знаем реалното състояние на фискалния резерв и Сребърния фонд, на здравния и на пенсионния фонд, както и изпълнението на приходната и разходната част на държавния бюджет. Имаме опасения, че приходната му част не се изпълнява. Освен това изповядваме философията, че е по-добре да се увеличи присъствието на фондовете в разходите на съответните домакинства, вместо да им даваме компенсации, които изцеждат тези фондове. Например, в момента 75% от цената на лекарствата се поемат от гражданите, а 25% от здравната каса. Ние искаме това съотношение да стане 50 на 50. По този начин гражданите ще получават повече доходи. За бизнеса обаче най-важното нещо е служебният кабинет да предприеме разплащане с фирмите по обществените поръчки и по ДДС. Общо 900 млн. лв. в момента са задържани - 350 млн. по обществени поръчки, още 350 млн. от ДДС и 200 млн. за здравеопазване.

- Работодателските организации все пак вече заявихте, че също сте за спешни мерки за хората, които не могат да си платят сметките за ток и парно - заради което излязоха на улицата.

- Така е, но не сме казали, че трябва да се променя цената на тока. Тя и сега е субсидирана. Просто трябва да се въведат компенсаторни механизми за бедните семейства. Ако се дава енергийна помощ, тя да не е на ръка, а с поименни ваучери за енергийно потребление, така че те да не може да бъдат препродавани.

- А какво мислите за вдигане на минималната заплата от 1 април?

- За нас това е глупост. Синдикатите настояват за по-висока минимална заплата, но никой не направи анализ защо и къде са съкратени 400 хил. работни места. Това са работни места в малкия и средния бизнес, който не може да издържи поредно увеличение на минималната заплата. Това е много по-силен бич от всичко останало. В момента страната се нуждае от разкриване на работни места, за да се намали безработицата. Иначе няма кой да плаща осигуровки и данъци.

- Служебният кабинет даде заявка, че ще предприеме и мерки за стимулиране на фирмите да разкриват работни места. Как може да стане това?

- Всяка субсидирана заетост е временно решение. Ако искаме да насърчаваме заетостта, са нужни генерални промени в доста структури на българската икономика. Както и да се направи преглед на всички плащания на малките и средните предприятия извън регулаторните режими. Един пример - всяка година бизнесът трябва да плаща за пререгистрация на

касовите апарати. Има още десетки-десетки подобни плащания. Ние искаме да се проследят дали всички те са целесъобразни. Защото те обезкървяват малкия бизнес и водят до съкращаване на работни места. Друг пример - общините безконтролно вдигат данъците. Разбира се, служебното правителство не може да се справи с тези проблеми. Няма време за генерални промени. Основната задача на това правителство е да осигури честни избори и прозрачност в бюджета и на всички фондове. Защото иначе ще изпуснем и малкото, което имаме - финансовата стабилност.

[Вестник 24 часа](#)

✓ Кой клати финансовата стабилност

<http://www.24chasa.bg/Article.asp?ArticleId=1853073>

Боян Захариев, програмен директор на институт "Отворено общество"

Младежката безработица попадна отново във фокуса на голямата политика. Темата влезе в дневния ред на срещата на върха на Европейския съвет. България е сред страните, където има остра нужда да се направи нещо по въпроса, въпреки че на фона на данните за Испания и Гърция младежката безработица в България изглежда направо умерена. През последните 2 г. тя достига до 30% със сезонни пикове през есенните и зимните месеци. Такива равнища на младежка безработица не са непознати за България. Най-скорошният пример е от годините малко преди присъединяването ни към ЕС. След това нещата постепенно се подобриха, за да се влошат отново рязко през 2010 г. Сега, когато искаме допълнителна подкрепа по програмите на ЕС за справяне с проблема, е добре да припомним, че през 2010 г. националното финансиране за програми за заетост беше орязано драстично до степен, че дори европейското финансиране не беше достатъчно да компенсира намалението в мащаба на програмите. Явно позицията на правителството е била, че тази сфера не представлява приоритет, особено на фона на много по-важни неща като финансовата стабилност.

Младежката безработица може да има не по-малко дестабилизиращ ефект от например задлъжнялостта на държавата. Първите стъпки на пазара на труда имат силен социализиращ ефект с дългосрочно влияние. Фалстартът създава хора, които може да имат проблем с нормалното си функциониране в обществото до края на живота си. Да не говорим за непосредствения потенциал за размирици, който се създава от наличието на големи групи разочаровани от живота младежи.

Обичайните макроикономически теории:

- не съдържат нищо съществено по отношение на "дестабилизиращия" ефект на безработицата, освен влиянието върху икономическия растеж и потенциала да противодейства на инфлацията,
- но пък съдържат много по отношение на дестабилизиращия ефект на инфлацията и хиперинфлацията,
- не съдържат нищо по отношение на дестабилизиращия ефект на масовите протести,
- но имат много какво да кажат по отношение на дестабилизиращия ефект на страховете на инвеститорите и реакциите на финансовите пазари.

Затова, когато финансовите министри и някои икономисти правят анализи за финансовата стабилност, те имат в главите си една много ограничена представа за това какво е стабилност. В тази представа проблемите на бедността и безработицата като лична житейска драма нямат място.

Но напоследък се оказа, че дори някои рейтингови агенции вече виждат, че младежката безработица може да има негативен ефект не само върху социалната, но и дори върху финансовата стабилност.

В България социалната политика и тази по заетостта бяха третирани като остатъчни политики. Те се провеждат, след като бъдат посрещнати по-важните приоритети и остане някакъв ресурс. Остатъчните политики се познават най-лесно по употребата на израза "ще проверим дали има възможност".

Тази терминология беше характерна за предишния финансов министър, тъй като при него почти всичко беше остатъчна политика по отношение на ниския бюджетен дефицит. Тя се появи и при новия финансов министър, но в контекста на едно служебно правителство това е донякъде разбираемо.

За съжаление, безработицата не е единственият проблем, който имаме с младите на възраст до 25 и до 30 г. Ако се разровим по-надълбоко в статистиката, ще открием не много приятни факти.

Нека видим какви са обичайните занимания за хората на възраст 15-25 г. – групата, при която обичайно се следи младежката безработица. Част от тях все още посещават средно училище. Други са във висшето образование, в някаква друга форма на обучение или работят.

Счита се, че изброените дотук не представляват проблем за икономиката и за социалната стабилност. След това идват безработните – младежи, които активно си търсят работа, но никой не им предлага такава или предложенията за работа не ги устройват.

Всеки четвърти млад човек в България попада в една от останалите неактивни групи. Това е най-високият дял сред страните от ЕС. Тук попадат така наречените обезкуражени, които искат по принцип да работят, но са се отказали да търсят работа, защото вече не се надяват да намерят.

Накрая има и една остатъчна група неактивни младежи, които изобщо не искат да работят без някаква сериозна причина. В България тази група също е голяма в сравнение с останалите страни от ЕС - под 10% от младежите.

По време на икономическата криза голяма част от хората, които преди не търсеха работа, започнаха да го правят, за да се опитат да помогнат на своите губещи доход домакинства. Това превърна част от обезкуражените в отчаяни безработни и увеличи още повече конкуренцията за малкото налични свободни места. В подобна обстановка младежите, които тепърва навлизат на пазара на труда са в най-неблагоприятно положение.

А в общественото и експертното пространство са в оборот голямо количество наивни или най-малкото непотвърдени идеи.

На първо място - че основен проблем на пазара на труда е липсата на "гъвкавост".

Това е благоприличен начин да се поискат промени в Кодекса на труда, които намаляват защитата на заетите и дават възможност на работодателя лесно да прекратява трудовите взаимоотношения.

На идеално гъвкавия пазар на труда работодателят може да повика някого, когато прецени и да му каже: "От днес вече не сте на работа при нас.". Но идеята за гъвкавостта създава големи социални проблеми особено в страни, които нямат адекватна социална политика.

Освен това няма сериозно основание да се твърди, че гъвкавостта е основният проблем в България. В кризата броят на незаетите работни места започна да спада. Това означава, че просто няма работа, а безработните са готови на всичко, за да работят каквото и да било. От гледна точка на един работодател по-голяма гъвкавост от това едва ли може да има.

И още един фокус върху проблема, който е до голяма степен мит. Работодатели често се оплакват, че не могат да намерят квалифицирани хора, които да отговарят на техните изисквания. Основната тревога е за знанията, уменията и нагласата за работа при младите. Тези работодатели сигурно имат основание. Въпросът е защо се получава така.

Мисля, че е погрешно да търсим корена на този проблем само в образованието и да кажем – ето, в България има чудесни възможности за работа, но образованието ни не може да подготви необходимия човешки ресурс за много добре развиващата ни се икономика. Далеч съм от мисълта, че образованието ни е перфектно, но то е точно такава, каквото е подходящо за нашия пазар на труда. Каквато икономиката, такава и образованието и обратно.

А дали хората, които са отговаряли на тези критерии, не са преценили, че офертата на съответните работодатели не ги устройва, и не са заминали в чужбина? Дали ако обучим още хора с такава квалификация, те ще искат да работят при тези работодатели, или и те ще предпочетат да заминат в чужбина?

На нашия пазар на труда има голям проблем с изместването

Работодателите наемат млади хора с висше образование на позиции, които изискват средно техническо образование.

Има умения, които хората със средно техническо образование се очаква да притежават, а тези с висше - не.

Това изисква известна инвестиция в обучение от страна на работодателя, която той често не може или не е склонен да направи. От друга страна, българското средно техническо образование, което би съответствало в най-голяма степен на нивото на развитие на нашата икономика, е в сериозна криза. Това е именно и типът образование, в което участието на бизнеса сега би било най-адекватно. Но трябва първо да се преосмисли ролята на професионалното образование и да се прекрои картата на професионалните училища.

В заключение - ние имаме сериозен непосредствен проблем с младежите. Проблемът не е само в безработицата. До 2020 г. на пазара на труда ще влизат поколения с голям дял отпаднали от училище.

Това може да продължи и по-нататък във времето, ако не вземем скорешни мерки. Образованието е дългосрочно решение и няма да ни помогне сега. Това, което може да ни помогне в обозримо бъдеще, са програмите за заетост. И тяхната роля не се ограничава с това да намаляват безработицата. Надявам се също, когато говори за "гъвкавост", президентът Плевнелиев да няма предвид гъвкавостта на неолибералната икономика.